ఆంధ్రపత్రిక * సారస్వతానుబంధం

1953 సం॥ ఏప్రిల్ నెల 5-వ తేదీ ఆదివారము

కథానిక:

ఆలోకలు

శ్రీ కందుకూరి లింగరాజు

పరకు కామయ్యకు ఒక్కటే సమస్య పట్టుకుంది అది కాశ్మీర్ సమస్య కాదు అంతర్జాతీయ సమస్యా కాదు భార్య సమస్య పెళ్ళైన ప్పటినుండి చూస్తూనే వున్నాడు అవి డలోజలోజలకు క్రొత్తక్రొత్త సమస్యల్ని తెచ్చి పెట్టడంతో, ముఖ్యమంత్రికంటే ఎక్కువగా చిక్కుల్లో పడిపోయేడు ముఖ్యమంత్రికి అయితే కాస్త క్యాంపుల్లో విశ్రాంతేనా ఉంటుంది. కాని ఆ కాస్త తన బజారుకు వెళ్ళి పరుకులు కొండంలోనే విశ్రాంతిలా కన్పించింది అంతే

నిద్ర మంచంమీదనుండి ఉదయం అరున్నరకే లేవదీస్తూనే "ఇవ్వాళ ఆదివారం తలంటు, పూజ, మడికట్టుకోవాలా! మీరు ఇంకా నిద్రపోతుంటే ఎల్లా చెప్పండి?" అని ప్రారంభించి, రత్రిరెండో ఆట సినీమాకి వెళ్ళేరన్న కారణంతో కనికరమైన లేకుండా నిద్రపోనీకుండా చేస్తుంది. కళ్ళు మొఖం కడుక్కున్నా ఇంకా మందుకూనే ఉన్నై కాఫీ త్రాగితే మరంతనిద్ర ఒచ్చేటట్టుగా మత్తు కల్గింది."

"ఏబజారుకువెళ్ళి ఏమైనా కూరలు పట్టుకురాయా! వచ్చేటప్పుడు మర్చిపోయేరు జేడిపప్పు ఏలకులుపట్టుకురండి" ఇవ్వాళ దేవుడికి నీవేద్యం చేస్తాను" అంది.

ఒక్కుమ్మడికోపంవచ్చింది సెల్లా కూర్చుకష్టపడితేకం లేవడం, బజారు అంటే పరుకులను మొయ్యడం, బట్టలు కొనడం, అన్నీ తను చేస్తుంటే ఆదేవుడెవడు అన్నీ పట్టాపుచ్చున్నట్టే నైవేద్యం చెయ్యడానికి అని దీన్నిబట్టి చూస్తే, తినులేకపడం, నిద్రపోకపడం, బజారుకు వెళ్ళడం, ఇవన్నీ కూడా దేవుడికోసమే అయితే తినో! తా మూడుగదుల కుకొంలోను స్వేచ్ఛగా నిద్రపోవాలన్నా, కూర్చోవాలన్నా, వీలులేదు అనిపించింది ఆ చేపే క్రోధం తినకోపం అని చెప్పితే ఎంతో సంతోషించి, మరంత హుషారుగా బజారువెళ్ళి వచ్చేవాడు!

ఈ జాడు ఒక్కజాడే కాదు, కాపురంకచ్చినప్పటినుండి, ముందు దేవుడు, తర్వాత తను, ఉండిపోయేరు సుశీలదృష్టిలో పైగా ఆరేసిన బట్టకట్టుకుంటేనేకాని, తినకు నిండిపెట్టని పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయికూడాను ఆ కోణ కట్టుకోపోతే, నుడి, నుడి, అని మరింత "ఆషంట" అయిపోతుంది ఆఖర్కి గత్యంతరం లేకపోతే - ఏ రూపూడుకుండా ఉంటేను "అని పస్తికి నుడిచి, అంట్లగిన్నెలో క్రుక్కుదురు తిప్పుతో తేను నుడిచి అవతలపారేస్తాను" అంటుంది ఏంకో అంటే, ఇంకా దేవుడికి దీపం పెట్టుకోలేదండి మరి మీరే చెప్పండి అంటుంది, మొఖం పొడవకాయలా పెడుతూ!

ఏం అవలేని పరిస్థితుల్లో పడి, నుక్కుకోరు మూసుకుని ఆపని చెయ్యడం, కడుపులోపోట్లుపెట్టుకుపైకి మీద ఆఫీసుకు వెళ్ళడం జరిగేది. ఆఫీసుకొగితాలుమీదపైకే, ఏమాలుక్రింద, ఏ పెక్షను క్రింద దీన్ని వ్రాసేయో, అని గుర్తుపెట్టుకుని అడగే ధీమా ఉండేది, కాళ్ళు పంజాయిసీలు ఇవ్వనూ ఇచ్చేవారు, కాని ఈ దేవుడిని మాత్రం అడగకూర్చి పెక్షనూ కన్పించటం లేదు, రూలులేదు మరి అడగడం ఎవర్ని అడగాలో తెలియకుండానే ఉండిపోయింది

అడగాల్సినంత కోపం, పరిస్థితులు చాలా వచ్చేయి కాని అని అడగకుండా, వాడు కన్పడకుండా, ఉండిపోయి, ఆఖర్కు సుశీలను మాత్రం నిలదెట్టాయ్యాల్సినంత స్థితిలోకి దారితీసేయకూడాను

ఒక్కటి తను ముఖాముఖీగా "నీ దేవుడేడి? అని అడిగి, తిర్నసధిర్నలు చేసి "దేవుడులేడు అంతా వ్యామోహం, ప్రజలను మభ్యపెటడాన్కి స్థాపింపబడిన మూర్ఖుడాసంస్థ అని, తను బి ఏలో చదివిన ఫిలాసఫీఅంతా, పంక్రగ్నాయి పైగా ఓ విధమైన రూల్సు విర్థయాలుమధ్యచెప్పి, వచ్చింతర్వాతి అని దాటితే పాపలోకంలోకి వెళతావు అన్నాయి

ఏవిఎల్లావున్నా ఆజాడులూ జాలా పూజారి "నువ్వు నీనూటు చూసే హిందువుడిలాలేవు లోపల్కి రాడానికి వీల్లేదు" అన్నాడు పదిమందిముందూనూ దేవుడిముందు భిక్షాటనం చేసే బాధే అల్లా అన్నందుకు కోపంవచ్చింది తన యజ్ఞోపవీతం తీసిచూపిస్తూ గాయత్రిచదివి బ్రాహ్మణీకంచూపించే పరికి "పొర పడ్డాను రండి మహారాజా" అని ప్రాధేయతచూపించేడు

అంత జరిగినా ఆరోజు వెళ్ళనే లేదు అప్పటినుండీ, దేవుడు, గుళ్ళు అంటేనే ఉగ్గుపాలతో తెలుపడం ప్రారంభించింది

సుశీలను చూచినపుడు, ఆపైసౌమ్యత్వంలో, పైగా స్కూల్ ఫైనల్ వరకూ చదివినవిద్యల్లో, ఇల్లాంటి పిచ్చి పిచ్చి, పిచికగూళ్ళు ఉండవనుకుని అనుకున్నాడు తీరా పంపారం పెళ్ళేటప్పటికి ఎప్పుడుకొందో, ఓ కింపోసపర్, అరడజను దేవుళ్ళు, రెండు దీపపుస్థంభాలు నీరాంజనం, గంట, వగైరా ఆఫీసునుండి తిగివచ్చేపరికి ఓ బల్ల, బల్లగూడు అవన్నీ ప్రత్యక్షమైయ్యేయి

ఒక్క వారి తెల్లబోయేడు, "ఏ టేబొమ్మలకోలువు"

"దేవుడిపెట్టె కొంది మొన్న మా అమ్మతియడతిలో మెడు కొమ్మలు బాన్కు బంగారాలుండు, మూర్ కోల్ కంది పంకాయలు అన్నీ అతువకు ఇష్టమైనవిలాగే ఉన్నాయి. మూలగా ఉన్న ఉల్లిపాయలు ఉల్లికాట్లు కన్పిస్తే కనీ తీరా అని ఒక్క శేరొంని ఇంటికి వచ్చేడు.

తినూ ఇంటిసుమ్మం ఎక్కటప్పటికి సుశీల పంకాయలు నేటలోకి యెత్తి లోపల్కి పట్టికెళ్లడంతో, చల్లబడిపోయేడు కోపావచ్చింది "పేను బజారుకు వెళ్ళేవని తెలుసా, మళ్ళీ ఇంట్లోకూడా కంటే ఎల్లా"అన్నాడు తినుకొనలేదని అప్పుడే ఎల్లా తెలిసింది

"పంకాయలు మంచివి, చవగ్గారచ్చేయుండి."

"చవగ్గా వచ్చినంతి మాత్రంలో కొనెయ్యడమేనా!"

"ఇకనుండి కొనను రెండి"

దీంతో మాట్లాడలేకపోయేడు పంచిలోని తిరగబోస్తూనే "ఏమిటిని ఉల్లిపాయలు ఉల్లికొమ్మా?" యింకం దొరకలేదూ? అయినా ఇవ్వాళ ఆదివారం అని తెలిసుండీ, ఇవెల్లా తీసుకువచ్చేరండి! నైవేద్యంకు ఎల్లా పనికి వస్తాయి మీకు తెలియదూ?"

'ఏందేవుడు అని పద్దని చెప్పేడా?'

"ఎక్కడైనా చూచేరా ఉల్లిపాయ సంబంధం నైవేద్యంపెట్టడం"

"పూజారు తిండావిశేగా నైవేద్యం"

"మంతి తిన్నా అని పెడతారా?"

"అయినా ఇవ్వాళ అని జాకుతినాలనిపించింది బండూ బండివే నైవేద్యం పెట్టు వాడు ఒద్దంటేనూ, తినలేక కక్కుకుంటే కాస్తమందుఇద్దాం లేకపోతే డాక్టర్ను పిలిద్దాం " అంటున్నప్పుడు తినతిర్కానికి తన మురిసిపోయేడు

వంటింట్లోంచి ఎందుకో అంత పట్టుదల పుట్టింతర్వాత దేవుడూ, దెయ్యం అన్నది ఉండకుండా ఉంటుందా? " వినిపించేయి.

పింపాలలోకపం చేసుకుంటే తనకు దేవుడంటే ఎందుకు ద్వేషం కల్గుతోందో చెప్పలేకుండా పెఉన్నాడు చిన్నప్పుడు అత్తయ్యతో రాత్రి పదింటివరకూ భజనలు చేసేడు. గుళ్ళో కివెళ్ళేడు అప్పుడు ప్రకూబాలమీద భక్తికంటేడి దేవుడికోళ్ళికి వెళ్లిపస్తానని డబ్బులుపుచ్చుకుని కారప్పూస, పకోడీలుకొని, ప్రాకారంలో గన్నేరుచెట్టు క్రిందకూర్చుని తినేవాడు దేవుడ్ పేరుచెప్పి

తెలిసీ తెలియని వయస్సురాగానే, ఆరోజురగిన విషయం తో దేవుడి మీద కోపంవచ్చి ద్వేషంగా పరిణమించింది తనతిమ్మడు, చిన్నగా పోదుగా, ఐదేళ్ళ వాడు ఉన్నట్టు వుండి చనిపోయేడు అత్తయ్యని అడిగేడు 'ఎక్కడికి వెళ్ళేడని ' 'దేవుడు తీసికెళ్ళేడు' అంది అప్పటినుండి కూడా దేవుడుమీద భక్తిపోయింది పైగా కోపం

పైగా వయస్సు హెచ్చినకొలదీ, దగుపుతో బాటు పాడంటే ఓ విధ్య, వాస్తవాన్ని అనుకున్నాడు. ఆ అలోచనలకు, చది వేసుస్తకాలు, సంవత్సరం, సంవత్సరం పైకవెళ్ళే డిగ్రీలుకూడా దోహదంచేసేయి కొన్నాళ్లు కర్మసిద్ధాంతాన్ని నమ్మేడు కాని అదీ వేపకర్రలాగే ఉండిపోయింది అన్ని మతగ్రంథాలు చదివేడు చదివినప్పుడు అవన్నీకూడా మనుష్యుల్ని వాలు గ్గోడలమధ్య నిలబెట్టే 'దేవుడు' అన్న భియం కల్పించడానికే అన్నట్లు పైగా ఓ విధమైన రూల్సు విర్థయాలుమధ్యచెప్పి, వచ్చింతర్వాతి అని దాటితే పాపలోకంలోకి వెళతావు అన్నాయి

ఒక్కటి తను వాడికేం చెయ్యనే లేదు చేసేందుకూసుశీల అల్లాంటప్పుడు తన్ని ఏమైనాచేస్తాడేమో అన్నభియం రాసేవచ్చింది క్షణికం తను సహధర్మచారిణి అల్లా అన్నందుకు కోపంవచ్చింది తన యజ్ఞోపవీతం తీసిచూపిస్తూ గాయత్రిచదివి బ్రాహ్మణీకంచూపించే పరికి "పొర పడ్డాను రండి మహారాజా" అని ప్రాధేయతచూపించేడు

* * *

"మా తమ్ముడి పెళ్ళిట. ముందుగా తను వెళతాను రేపు బుధవారం బయలేరి" అంది

"ఎప్పుడో పెళ్ళిఅయితే ఇప్పటి నుండీ ఎందుకుకో ముందుగా వెళితే మీ పెదనాన్నగారు నీకూ జా అడబడుచు లాంధశాలు, పప్పగింతల కట్నాలు ముందర మాట్లాడిపెడతారను కుంటున్నావా? అసలే ఆయన "

"చాలెద్దురూ ఎప్పుడూ ఆయన్ని దెప్పకుంటే దెప్పడం చాతివును ఇవ్వాళ శుక్రవారం పదమ్మాతమ్మగారాలయంలో వెళ్లాలి ఓ కొబ్బరికాయ, హారతికర్పూరం కొత్త తేచ్చి పెడుదురూ?"

"ముందు పెళ్ళిపంగతి ఆలోచించు తివుపని కొప్పు పనకెంగుపకగుడూ? లేకపోతే ఇప్పుడు ప్రత్యేకమైన కనీసం ఓ నూటపదహార్లైనా అడపడుతు లాంతవం వచ్చేట్టు "

"ఈ పనంతా నా బాధ్యత

అప్పుడే తయారయ్యేదు కాకోసం ఉండిపోయేదు " అని సంచీ చేతికిచ్చింది

ఒక్కసారి మనస్సు తిరగబడింది ఆఖర్కు పెళ్లికి బట్టలు కొనకపోయినా పర్వాలేదనుంటుంది కాని, దేవుడి విషయంలోమాత్రం—తన మాట కొగ్గాలంటుంది తినే ఎదురుచెప్పలేక మారుతున్నాడా అన్న సంశయం వచ్చింది మగతినం చెబ్బతిన్నట్టే అయింది

చేతిలో వస్తువులు అందిపుచ్చుకుంటూనే, జడలోని పన్నజాజుల వాసన అందేట్టుగా వస్తూతూ "మీకుమాత్రం భక్తిలేదా ఏమిటి? నేను పోతాదాన్ని కనుక బయటపడిపోతాను కాని మీకు "

"కళ్ళు చీకట్లు కమ్మేయి తను ఇంతగా దిగజారిపోతున్నాడని కీలు బొమ్మే అయిపోయేడని

"మటన్ " అని బజార్లోకి వెళ్ళిపోయేడు. చేతులు కడుక్కుని పరిశుభ్రమైపోవాలన్నట్లు ఆప్రొట్ తినవచ్చేడు తినీ, తన బ్రాహ్మణీకొన్కి, దేవుడికి నమస్కారాంతం లేదాఉన్నట్టు లాజ్యాంగపట్టం ప్రకారం హాక్కు వున్నట్టున్నూ

* * *

ఆ బుధవారం లోపుగా వెయ్యి స్థంభాల గుడిలో అభిషేకం, భద్రకాళి దేవళంలో అష్టోత్తరకుంకుమ పూజా చేయించింది తను కూడా తే ఉండాల్సిన పరిస్థితుల్లో, బలహీనుడైయ్యేడు ఎంత విముఖంగా ఉన్నా తప్పనే లేదు " అక్కడ గుడిలో కుంకుమపూజ జరుగుతుంటే, ఇవతల తను పెరువు ఒడ్డుపడుతున్నుండి కొంగల్ని, బాతుల్ని, ఎగిరే చేపల్ని మా చేడు బాట్లకి దేవుడూ దయ్యం లేనుకదా ఎంత స్వేచ్ఛగా ఉన్నాయో! తనకి ముల్లే పెళ్ళి, పెళ్లాం, సమస్యలు, లేకుండా ఉన్నాయే అనుకుని బాధపడ్డాడు

వారి పాడు గుణ చూచేసు అందరూ భక్తులే ఇంత నొసటని కుంకుమ, చేతుల్లో పట్టు కుంకుమ పొట్లాలు అన్నీను తను చేతిపంచీలో సుశీల ఇచ్చిన దేవుడు తినగా మిగిలిన పసం కొబ్బరిచెక్క, అన్నీ కలిసిన కుంకుమ పిట్లను మాయాడానికి తనూ న్యూనత పడ్డాడు కోపంవచ్చింది

బుధవారం పనకూ ఉండకుండానే ఆ ఆదివారమే, వారం, వర్జ్యం, అన్నీ కుదిరేయని రైలెక్కించేడు ఒక్కపారి పొటుఫారం రైలు దాటిన తర్వాత విట్టాడ్డువదలి, బస్సులో ఉన్నంతసేపు ఈ ఇంట్లోవున్న ఈ బొమ్మల కొలువుల్ని, ఏపెట్టెలో పెటి మళ్లి మాడు నెలలవర్తు కనపడకుండా చెయ్యాలా అని ఆలోచించడం ప్రారంభించేడు

తాటాకుపాములు పెట్లో దుడిచి, మళ్ళచిపెటెవ పాము, మూతితెరవగానే విడిపోట్టే మళ్లీ ప్రపంచకంలో పడ్డాడు పరుగురామయ్య ఇంట్లో కాఫీలు హోటల్లో తిండి, రత్రిళ్లు సినీమాలు లేకపోతే స్నేహితుల్లో కబుర్లు ఎంతో త్వరగా వెళ్లిపోతున్నాయే అని దిగులు బడ్డాడు

అనుకున్నట్టే ఆ దేవుడి బొమ్మలన్నీ తీసి, ఇత్తడిసామానుల పెట్టెలో పేసి, అమెరికా తాళంపేసేడు ఆ స్థానంలో ఏ సినీమాతార బొమ్మ పెడితే బావుంటుంది అని పాతఫిల్మ్ ఫేర్ లన్నీ తిరగేసేడు తీసేయ్యాలన్న రోజున ఎంచేతనో నిద్రబట్టల్లో చేద్దామనుకున్నది కాస్త్యలేకజంకేడు పొన్నంచేసి, తెడిబట్టలోనే వాళ్ళని విడ్రోతువ్వాల్లో మూటకట్టే లోపల పెట్టేరు పెట్టేడన్న పేరుగాని ఆ తర్వాతి ఘంటల్లో విపరీతమైన ఆలోచనలు వచ్చేయి

ఆర్నెల్లనుండి, తనింట్లో తన పంపాదనతో ఆరగింపు లారగిస్తూ, పూజ లనుభవిస్తూ, నీరాంజనాలందుకుంటూ ఉన్నవాణ్ణి, అమాంతంగా తీసేసి, బొద్దెంకలు నూనెకిలం, చిమ్మెట్లమధ్య పడేస్తే ?

ఒక్కటి తను వాడికేం చెయ్యనే లేదు చేసేందుకూసుశీల అల్లాంటప్పుడు తన్ని ఏమైనాచేస్తాడేమో అన్నభియం రాసేవచ్చింది క్షణికం తను సహధర్మచారిణి ఎంతగా పిరికితనం పోసుకొన్నాడో అని నవ్వొచ్చింది

పోనీ ఉంచేస్తే ఏం? అన్న సందిగ్ధతా ఉమిలింది ఒక్కటివాణ్ణి చూస్తూ తను నిద్రపోలేదు కబురు చెప్పలేదు భోజనం చెయ్యలేదు ఎందుకూఅంటే తనకి తెలియదు కరాల విస్తర్తుత అంతే

ఆరోజు ఆఫీసులో ఉండగానే సుశీల ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివరీ ఉత్తరం ఒచ్చింది కంగారుగానే విప్పేడు

"పెళ్లినుండి వచ్చినప్పటినుండీ నాకు ఒంట్లో బాగోటంలేదు రోజూ జ్వరంవస్తోంది అప్పుడే ఆరు లంఘనాలు 'నిన్న తీర్థయాత్రలో భద్రకాళికి పది కొబ్బరికాయల మొక్కు తీర్చకుండానే వచ్చేసేను' అని పలవరించేవని అమ్మచెప్పింది

నాకోసం మీరు వెళ్ళి అది తీర్చి ప్రసాదం తంపకలేసు. నా కెందుకో బెంగగాతుంది ఆ మొక్కు మీరు ట్రాన్స్‌ఫర్ అవకుండాఉంటే చేస్తా నన్నాను "

ఉత్తరంఎటుకుని కుర్చీకి జేర్ల బడ్డాడు ఆ పాయంత్రంఆ అలోచిస్తూనే పరాకుగా పడ్డాడు

కాళ్లు చిటాట్లూ పేసేడు ఇంటికివచ్చే పరికి కాలుజారి క్రిందపడి మణికట్టు పట్టేసుకొన్నాడు

ఇదంతా, తను చేసిన పనులవల్లేనా! దీనికి సమాధానం దొరకలేదు

ఇంటికుమ్మం ఎక్కగానే పెద్ద శూన్యంగా కన్పడింది ఏమిటో భియం సుశీలలేదు, కాని ఉంది అన్న భావన ఉంటే ఏంచేస్తూ వుండును తను పంచీపట్టుకుని

ఆ విగ్రహాలు ఎల్లావుంటేని

కుకుకబాబెళ్ళి పెట్టితీసి అవన్నీ బయటపెట్టేడు స్నానంకోసం పైపు దగ్గరకువెళ్లి, అవన్నీతోమేడు నేతితోనే దీపంపెట్టేడు హారతిఇచ్చేడు నైవేద్యంగా పంచదారపెట్టేడు

పూలు ఇస్తూనే "హాయంత్రం పూజచేస్తున్నానేమిటి" అని ఇంటావిడ ఆశ్చర్యపోయింది

ఆ దీపాలను తూస్తూనే తూర్పున్నాడు అవిపెలుంగుతూ నేవున్నాయి గాలికదలి కళదిళకలను తూర్పుతుంన్నాయి

పువ్వులమధ్య దేవుడి విగ్రహాలు మెరుస్తున్నాయి

తినకళ్లిమ్మట నీళ్లువచ్చేయి అని ఆగకుండానే, వెక్కి వెక్కి ఏడ్చు బాగించివేటే

ఎందుకో? ఎవరికోసమో? ఎక్కడో...

భారత ప్రభుత్వపు పంచవర్ష ప్రణాళికలో గోనుసార పుత్పత్తికి ఒక ప్రత్యేక స్థానం యివ్వబడింది భారత దేశం గోనుసార విషయంలో స్వయం పమృద్ధి కావాలని ప్రభుత్వం ఆశిస్తూ వుంది ఈ ఆశతో 1948 నుంచి "వార ఎక్కువ పండించండి" ("Grow more jute" Campaign) అంటూ ప్రచారం సాగిస్తూ వచ్చింది. దీనివలన భారతదేశపు ఆర్థిక వ్యాపార వ్యవహారాల్లో గోనుసార వారపరకులు ఎంత ప్రముఖస్థానం వహిస్తాయో గుర్తించవచ్చు

గోనుసార భారతదేశానికి యావత్ప్రపంచంలోనూ ప్రముఖస్థానం సంపాదించింది. అందుకు కారణం వార ప్రపంచంలో మరెక్కడా ఉత్పత్తి కావడంలేదు కాబట్టుకూడాను ఈ మధ్యనే పిలిప్పయిన్ దీవులలో 50,000 ఎకరాలలో గోనుసార విత్తనాలు వేసే కాని అక్కడ తీవ్ర పరిస్థితులు యీ వ్యవహారానికి పరిపాక తయారయిన వార దేనికి పనికిరాకుండా పోయింది. మొన్న మొన్న గార్డెన్ పుడ్రాఫ్ కంపెనీవారు కొన్ని వార విత్తనాలను యిటలీ పంపారు. అక్కడ కూడా పెరుగుతుందన్న ఆశలేదు

ఆయా కారణాలవల్ల విదేశీయులు 1947 కి పూర్వం వారని భారతదేశపు బంగారు తీగలు (Golden Fiebre of India) అని యార్థ్యగా అంటూ వుండేవారు మేలురకం వార ఎర్రటి ఎండలో చూస్తే తళతళా బంగారం లాగానే మెరుస్తుంది

1947 వ సంవత్సరంలో దేశ విభజనతోపాటు వారవ్యాపార పరిశ్రమలో కూడా విభజన వచ్చేసింది మేలురకం వార ఎక్కువగా పండించే భూభాగం తూర్పు పాకిస్థానుగా మారిపోయింది వార పరిశ్రమ అంతా భారతదేశంలోనే వుండిపోయింది ఈ అవిభజన ఎంత దారుణమైన పరిణామం కలిగించిందంటే తూర్పు పాకిస్థాన్‌లో పండిన వారని పక్కా బేళ్ళు కట్టుకు నేందుకు పాకశాలలు అక్కడ లేకుండాపోయాయి. ఇటు భారత దేశంలో వుండిపోయిన 112 వార మిల్లులకి కావల్సిన వార లేకుండా పోయింది అందులోనూ దేశ విభజన, పట్టుదలలు తెమ్మ పెరిగి వున్న సమయంలో, జరిగింది రాజకీయ శాయకులు వారివారి పట్టుదలనే తప్ప పరిశ్రమల్ని కాని వ్యాపారాన్ని గాని విదక్షిణ దృష్టితో చూడలేక పోయారు దాన్తో వార వ్యాపారం పరిశ్రమ భారతదేశంలోనూ పాకిస్థాన్‌లోనూ కూడా దెబ్బతింది

ఇప్పటికి పాకిస్థాన్‌లో పండేవారకి తగినన్ని మిల్లులు లేవు పాకిస్థాన్ ఆర్థిక పరిస్థితులు గమనిస్తున్న ప్రతి విజ్ఞుడు ఆదేశంలో వార మిల్లులు లావుగా కడతారంటే నమ్మడం గత ఆయిదారు సంవత్సరాల్లోనూ రెండు మూడు మిల్లులు కట్టేపరికి బ్రహ్మాండమయిపోయింది అలాగే మనదేశంలో వుంటున్న యీ 112 మిల్లులకి కావలసినంత కావల్సినరకం వార తయారవుతుందా అంటే నూటికి వాడు నమ్మలేడు

అందుకు కారణం మన కేంద్ర ప్రభుత్వపు వారపైఖరి(Jute Policy) ఈపైఖరి ఎంత కోపనీయంగా వుందంటే యిదే పైఖరిలో మరొక రకటి రెండేళ్ళు ప్రభుత్వం వుంటే వార పరిశ్రమ పూర్తిగా మూసివేయాల్సిన పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి అనూటమటు కు తేసిన నిర్ణయంగా చెప్పగలమ

గోనె పంచులు గోనెతాడు(Hessaim) దీనికి అమెరికాలో బర్లాప్ అంటారు - మనకి విదేశీ నాణేలు ఎక్కువగా సంపాదిస్తాయి గోనెలు గోనెతాడులు అక్కరలేని దేశమంటూ లేదు అయినా యీమధ్య మన గోనె పంచులు విదేశాల్లో అంతా విరివిగా అమ్ముకం కావడంలేదు అందుకు కారణం పాకిస్థాన్ నుంచి వారకొని ఇంకా పరిశ్రమను కేవలం పాకిస్థాన్‌నుంచి వచ్చే ముడి వారపై ఆధారపడి వుంటే పాకిస్థాన్ ఆ వార యివ్వను అంటే మన పరిశ్రమ ఏమవుతుంది పాకిస్థాన్ని మాకు వార యివ్వక పోతే మీకు యీ పరుకు యివ్వం అని ముడిపింద డానికి రెండే రెండు పరుకులు వుంటేవి అని బొగ్గుబట్టలను. కాని పాకిస్థాన్ బొగ్గు బట్టలు యితర దేశాల నుంచి విరివిగా కొన్పించుకో మొదలు పెట్టింది అందుచేత మన ప్రభుత్వం కొన్ని దేశాలకి దిగి పరుకు ఆ వార్తి ఒడంబడిక (Barter agreement) చేసుకోవల్సి వచ్చింది ఇటీవల

ఇప్పుడు వ్యాపార దృష్టిని గమనించాల్సిన విషయం మరొకటి మన పని చేసే పాకిస్థాన్‌లో వార మనకన్నా రెండ్నెల్లు ముందు పండుతుంది ఆ కారణాన్ని ఆగస్టు నెలలోనే పాకిస్థాన్ మనకి వార అమ్మమాసింది ఈఅమ్మకం ముందు పాకిస్థాన్ ఎంత తక్కువగా చేవిదించేటే రైతుల దగ్గిర జ్యూట్‌బోర్డు గవర్నమెంటు సంస్థ- మణుగు రూ 16 0 0 కొని వర్తకులకి మణుగు రూ 9 0-0 అమ్మి వార్ని నిరోధాలకి అమ్మమన్నాడు. పాకిస్థాన్ వార అమ్మజాపడమే తడవుగా కలకత్తాలో మిల్లు యజమానులు తెరకొన్నారు. కలకత్తాలో గోదాములు పట్టినంత పరుకు కొన్నారు బాల్టు అలా కొనేకు పన్న తరవాత మన పంట తయారయింది అప్పటికి మిల్లు యజమాన్లకి పరుకు అవుపరం కాని అందుకు డబ్బు కాని లేకపోయింది దాని మూలంగా మన వార ధర తగ్గిపడ్డది ఎంత చల్లబడ్డది అంటే రెండు నెలలపాటు కలకత్తాలో భారత దేశపు వార ఒక్కపోగుకూడా అమ్మకం కాలేదు. ఇప్పటికి కూడా బలిమలి మెరూటుపర్చి అమ్మకోవల్సివస్తూ వుంది.

అదే భారత ప్రభుత్వం ఆ గడ్డలో పాకిస్థాన్ రాబడం కొంత ఆపితే కలకత్తా మిల్లు యజమాన్లు భారతదేశపు వార మొదట కొనాల్సిన అగత్యం కలిగేది. పాకిస్థాన్‌కు అమ్మే పొత్తిడి ఎక్కువయి మన వార అయిపోయి వారివార మనం కొనబాచినప్పుడు తక్కువ ధరకి దొరికేది

అందుకే యీ ధర మాంద్యానికి భారం నేరం కేంద్రప్రభుత్వానిదే అని మొదట ఉదహరించాను. మన రాజకీయ నాయకులు వ్యాపారదృష్టి లేనివారు కావడంవల్ల యిల్లాటి దౌర్భాగ్య పరిస్థితులు ఏర్పడుతూ వుంటాయి

మరొకమాట. ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో పండుతున్న వారని వ్యాపారస్తులు పొరిగిరాష్ట్రాలకు మేస్తా అంటారు ఇది వారరకాలన్నిటిలోనూ కనీసమైనది, అని అప్పుకోవాలి ఈ వారనే ఇంగ్లాండు ఫ్రాంసు దేశాల్లో భీమా అంటారు. ఇది భీమునిపట్నం రేవుమంచి ఎగుమతి అవుతూ ఉండడమే యీ పేరుకి కారణం దీనివలన్ని ఒక్క విషయం అందరికి సువిదితం కొస్తుంది. ఆంధ్ర ప్రాంతంలో వార విదేశాల్లో అమ్ముకమవుతుందేదని అసలు ఇక్కడ వార వుత్పత్తి అంతా స్థానికంగా రైతులు వాడికి కావల్సినది పోను వున్నదంతా విదేశాలకి ఎగుమతి అయిపోయేది ఈ వారని కలకత్తా మిల్లు యజమానులు ఎవరూ కొని ఎరకరు. ఎవరికైనా యీ వార అమ్మడానికి కలకత్తా వెళ్లే "ఇది వార కొదయ్యా ఇది వకవార అని అమ్మడానికి కష్టపడేవేమిటి" అనేవారు. అయితే ప్రతి పక్కకి దాని రోజంటూ రాకపోవడన్నట్టు 1950 తరువాతి యీ వార కలకత్తా మిల్లువారు కొంటూ వచ్చేరు. మేలురకం వార ధారాళంగా దొరక్కపోతే యిది కొంత కొంత మిల్లువాళ్లు కొంటూ వచ్చేరు

ఇదేవిషయం భారత వాణిజ్య అమాత్యులకి నివేదించి యీ ఆంధ్రప్రాంతంలో వార స్థానికావసరాలకి అక్కరలేదుకాబటి విదేశాల్లో అమ్ముకుందికి వీలుకలగజేయమని పార్లమెంటుసభ్యులు శ్రీ డాక్టరు లంకసుందరం, బొడ్డేపల్లి రాజగోపాలరావు లాటివారు ఎంతచెప్పినా "అబ్బే వార పంట మనకి తక్కువగా అల్లాంటప్పుడు మనం ముడివార ఎగుమతీ ఏమిటి" అంటూ కుతర్కంసాగించేడు మాన్యులు శ్రీ టి టి కృష్ణమాచారి గారు

గతం యిలావుండగా భవిష్యత్తులో చిన్న ఆశాకిరణ కనిపిస్తున్నది ఇండియన్ జ్యూట్ మిల్స్ - కోస్సియేషన్

(6 వ పేజీ చూడుడు)

గోగునార పరిశ్రమ: ఆంధ్రరాష్ట్రంలోగల పరిస్థితులు

శ్రీ నిడుదవోలు లింగమూర్తి

గ్లాండు ఫ్రాన్సుదేశాలు మనకంటే తక్కువధరలకి గోనెలు అమ్ముతున్నాయి ఇది మనప్రభుత్వం గోనెల మీద విధించిన ఎగుమతి సుంకంవల్ల ఏర్పడ్డ పరిస్థితి ఈసుంకం ప్రస్తుత బడ్జెటులో తగ్గించారు కాని కావల్సినంతగా తగ్గించలేదు కాబట్టే ఆతగ్గింపు వల్ల కూడా గోనె సంచుల మార్కెట్టులో ఏమాత్రం తేడా కూడా కనబడలేదు

గోనుసార వ్యవహారం కాళ్ళ వాడు (Hebiscus Sebderifa) హైబిస్కస్ సబ్ డెరిఫా అంటారు ఈమూలికలోంచి భిన్నభిన్న రకాలు తయారయాయి. డైసా, టోపా, బ్లైట్ జ్యూట్, మెస్తా యిలా కొన్ని రకాల పేర్లు

ఆంధ్రదేశంలో పండే గోనుసార హైబిస్కస్ సబ్ డెరిఫా వెరైటీ యిలిటిసీమా అన్నది ఈ విత్తనాన్ని గోదావరి విశాఖ క్రిష్ణా కర్నూలు జిల్లాల్లో కాకినాడ కృష్ణాజిల్లాలోనూ ఆవైపు ఒంగోలుదాకా పూనూ గోనని కూడా అంటారు.

పచ్చడికి ప్రసిద్ధికెక్కిన గొంగూర విత్తనం మాత్రం యిదికాదు దాన్ని పునాపగోగు అంటారు కాకినాడ అపోజిషన్ కాదంటాడు పశువులు కూడా తినవు ఆంధ్రదేశంలో అటు ఒంగోలునుంచి యిటు నాపడాదాకా గోనుసార పంటవున్నా ప్రభుత్వపు లెక్కల్లో దీని ప్రకంప ఎక్కడా కనిపించదు

గత డిసెంబరు నెలలో వ్యవహారశాస్త్ర పటభద్రులైన కొందరికి ఉపన్యసిస్తూ ఆ కాళ్ళలో ప్రముఖ ఉద్యోగి అయిన శ్రీ మెహతాగారు ఢిల్లీలో యిలాఅన్నారు "హైబిస్కస్ సబ్ డెరిఫా వెరైటీ యిలిటిసీమా మీరు చూడాలంటే ఒరిస్సారాష్ట్ర దక్షిణ ప్రాంతంలోవుంది" అని నిజం నిక్కచ్చిగా చెప్పారే అంటే వారిస్సా రాష్ట్రపు దక్షిణభాగంలో ఈ వార పంట లేకలేదు ఒక్క ఆంధ్రప్రాంతంలోనే వుంది జయపురం కొండమీద కొంత వారపండుతుంది అనుకొండి. అయినా అది జంగీ జ్యూట్ అంటారు అంటే అది అడవివార అన్నమాట శ్రీ మెహతాగారు అలా అనడానికి వక కారణం వుండివుండొచ్చు మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వార ఉత్పత్తి విషయంకాని వారపరిశ్రమ విషయంకాని ఎప్పుడూ పట్టించుకోదు అందుచేత వక్కడ ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణ గమనిస్తున్న ఇతరరాష్ట్ర ప్రభుత్వాలుగాని వ్యక్తులు గాని మద్రాసు రాష్ట్రంలో వార ఉత్పత్తి పరిశ్రమ లేదనుకోవడంలో తప్పులేదు గతంలో వారవ్యాపారం పరిశ్రమలపై మద్రాసుప్రభుత్వం అలా శీతకన్ను చేసేసా యింకా అదు ఏడు నెలలో ఏర్పడబోయే ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎంతమాత్రం అలాంటి శీతకన్ను చెయ్యదని నమ్మవచ్చు ఎందుచేతంటే ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పరిశ్రమలన్నిటిలోనూ యిది పెద్దపరిశ్రమ

ఆంధ్రరాష్ట్రంలో వాలుసు వార మిల్లులువున్నాయి సెల్లిమర్ల చిట్టివలస ఏలూరు గుంటూరులోను వున్నాయి వీటిలో మొదటి రెండు పూళ్ళలో వున్నవి పెద్దవి తిక్కవి రెండు చిన్నవి ఈ వాలుసు మిల్లులలో మొత్తంమీద 8000 మంది కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. వార పరిశ్రమలో ప